

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre Fiskeriloven således at den vestgrønlandske reje-TAC fremover fordeles ligeligt (50/50) mellem den kystnære og havgående flådekomponent.

(Medlem af Inatsisartut Nikolaj Jeremiassen, Siumut)

Vi har fra Inuit Ataqatigiits side altid anset det som værende vigtigt, at hvad angår fiskeriet samt lov-, forordnings- og bekendtgørelsesgrundlag, at disse ikke bliver ændret efter relativt kort tids forløb. Vi ønsker, at fiskeriet foregår på jævne, troværdige samt gode betingelser, og at forståelsen med fiskeriets parter også helst gerne er tilstede.

At fiskeriet har stor betydning for landets økonomi, er vi udmærket klar over, men ikke desto mindre skal vi huske på, at fiskeriet for vort land og hele dets befolkning har meget stor betydning, hvorfor vi også skal være varsomme ift. at resultat og afkomst, hvorfor det også skal behandles efter hensigten.

Vi bor i et vidtstrakt land med 56.000 indbyggere der bor spredt, hvilket også er en styrke i sig selv. At vi bor spredt har vi forpligtigelsen til at tage hensyn til også når vi skal regulere på forskellig vis.

Grundlaget for udnyttelsen af de levende ressourcer skal tilgodese den brede befolkning, hvilket aldrig har været så udtalt som på nuværende tidspunkt. Vi er gået i gang med selvstændigheds arbejdet, hvorfor vi også har pligt til at skabe grundlaget for dette og at befolkningen får styrken til at nå det.

Fra Inuit Ataqatigiits side har vi ikke noget imod at kvotefordelingen af rejefiskeriet sker på 50/50 grundlag i fremtiden og finder det hensigtsmæssigt at have det som mål. En sådan reguleringsordning fordrer dog til, at vi regulerer fiskeriet herefter også i samarbejde med fiskeriets parter.

At fiskerigrundlaget bør øges er vi fra Inuit Ataqatigiits side enige i og finder det vigtigt. Såfremt det skal lykkes, må vi nødvendigvis vurdere ejerforholdene ift. rejekvoterne.

Vi skal her i relation til det fremsatte forslag fremsætte følgende spørgsmål til drøftelse, med håb om at der findes svar herom.

Ændringen af TAC-en for rejerne fra 40/60 til 43/57 fordeling, kan vi have svært ved at vurdere den samlede effekt af, også ift. dem der har relativt små kvoteandele. Hvilke konsekvenser vil en sådan ændring have for dem?

Fiskerne, der sidder inde med relativt små kvoter og som i løbet af ganske kort tid kan opfiske deres kvote, f.eks. inden for et halvt år, og som derfor kan være tvunget til at købe kvoteandele hos de større fiskere, der er der behov for at vurdere konsekvenserne heraf og om ændringen vil have den ønskede effekt. Vi mener fra Inuit Ataqatigiits side, at det må være

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

på tide at se på de mindre fiskeres vilkår og om hvorvidt fiskeriet tilsiger et spredt og jævnt fiskeri rundt på kysten.

Vi vil gerne vide om de udenskærs fiskere har blandet sig ift. de kvoter der var tiltænkt de indenskærs rejefiskere, og i bekræftende fald hvor stor en del af kagen de har fået adgang til. På den anden side, er der mon kystnære fiskere, der har købt andel i de udenskærs fiskeres kvoter?

Såfremt det indenskærs- og udenskærs rejefiskeri mere eller mindre er blevet blandet sammen eller kan blive det, hvilke konsekvenser kan det da få ift. vore vidtstrakte bosætningsmønstre?

Når man fokuserer på de mindre rejefiskere, hvordan er deres situation set i forhold til at de kan udføre et helårligt fiskeri og hvad er behovet i den retning?

Som jeg har sagt det, bakker vi i principielt op om et 50/50 kvotefordeling, men konstaterer også, at Naalakkarsuisut i sit svarnotat peger på, at de agter at fremsætte forslaget til en ny fiskerilov til efteråret, hvilket vi med interesse også vil afvente med interesse. Derfor er det ønskeligt set fra vores side, at det relevante udvalg får god mulighed for at vurdere tingene samlet, hvilket vi her vil animere til.

Med disse ord skal vi indstille til, at forslaget bliver uddybende behandlet og at svar bliver vejet og vurderet i Inatsisartuts Fiskeri-, Fangst og Landbrugsudvalg.